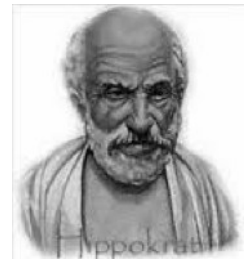

Podrobná historie osobnostní typologie DISC

Historie metody DISC zasahuje daleko před náš letopočet, kdy starořeční filozofové začali zkoumat lidské chování. Tam poprvé v roce 444 př. n. l. filozof Empedocles popsal teorii lidského chování do čtyř kvadrantů. Objevil čtyři různé způsoby chování lidí a věřil, že jsou způsobeny vnějšími přírodními živly. Tyto živly popsal jako, oheň, voda, země a vzduch.

Tuto teorii upravil v roce 400 př. n. l. známý filozof a zakladatel moderního lékařství Hippokrates, který také uznával čtyři různé způsoby lidského chování. Věřil však, že toto chování je ovlivněno zevnitř lidského těla. Odvodil názvy čtyř povahových typů od názvů čtyř tekutin převládajících u každého jedince, jako jsou: choleric (žlutá žluč), sangvinik (krev), flegmatik (hlen) a melancholik (černá žluč).

Tato teorie vydržela až do roku 1921, kdy švýcarský psycholog Carl Gustav Jung přezkoumal tyto čtyři kvadranty a typy chování. Zaměřil se však na způsob, jakým lidé přemýšlí a také jakým způsobem zpracovávají informace. Styly, které publikoval, byly myšlení, cítění, vnímání a intuici.

William Moulton Marston, v roce 1928 publikoval knihu "Emoce normálních lidí", ve které popisuje systém osobnostní typologie DISC, jak ho známe dnes. Předefinoval čtyři kvadranty chování na předvídatelnou směs vlastností, které ovlivňují naše chování každý den. Tyto vlastnosti jsou tvořeny jak vrozenými dispozicemi, tak i do značné míry prostředím, ve kterém se pohybujeme. Tyto čtyři kvadranty nazval Dominance (Dominance), Influence (Vliv), Steadiness (Stálost) a Compliance (Dodržování pravidel).

V roce 1940 Walter Clark poprvé představil DISC profil včetně jednoduché analýzy. Dále v 60. letech minulého století firmy Carlson Learning Company, Performax Systems International a Target Trainig International vykonaly mnoho pro rozšíření a praktickou aplikaci tohoto modelu lidského chování do firemního prostředí.

V dnešní době je mnoho přístupů a způsobů vysvětlování metody DISC, ale z našeho pohledu je způsob prezentování Dr. Roberta A. Rohma, který tuto metodu popularizuje od roku 1985, ta nejlépe použitelná v praxi.

